

משני צדדים, והוא רוכב על ארבע חיות, שהם פני אדם, פני אריה, פני שור, פני נשר. יו"ד ה"א וא"ו ה"א נקרא מלפנים של הגוף, והוא אדם לשבת על הפסא.

למי שהוא אדם - נראה לו בדמות אדם, למי שהוא פשאר החיות - נראה לו בדמות חיות הפסא, לכל אחד כפי כחו, ואל יתהלל המתהלל השכל אותו, אלא בשכינתו, שלא יכול להשיג אותו שום נביא וחזוה אלא עם השכינה, ויש אדם למעלה מאדם מצד של חכמה, כ"ח מ"ה ודאי, ונאמר בו חכם עדיף מנביא.

קם רבי שמעון וכל החברים ואמר: רועה הנאמן, רבן של כל הנביאים, קום התעורר משנתך, שאתה הוא בכל הנביאים כמו השמש, שהלכנה והכוכבים מאירים ממנו, ואין להם אור מצד אחר, ובזמן שאתה נאספת מן העולם, נאמר בהם יחשכו ככבי נשפו, קום האר אורך.

ולא עוד, אלא בזמן שאתה נאספת מן העולם, בית הנבואה, שנאמר בה לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא, היא סתומה, קום פתח אותה, שהיא בית עליון גנוז, שכל הגנוזים שלמעלה סתומים, שהמלך העליון שם, ואתה היית כבן בית, בנו של אותו הבית. ב"ת, ב' האם העליונה, י' חכמה, אבא, ת' תפארת, בן בית של מעלה, ואתה היית בדיוקנו, שבאותו בית לא הייתה רשות לנביא וחזוה להכנס לשם אלא ברשות, ואתה היית נכנס בלי רשות, כבן המלך שאין שם שער שסתום לו.

בה, מסטרא דגופא, איהו יהו"ה עמודא דאמצעיתא, דאתנטיל מתרין סטרין, ואיהו רכיב על ארבע חיוון דאינון פני אדם פני אריה פני שור פני נשר, יו"ד ה"א וא"ו ה"א אתקרי מלגאו דגופא, ואיהו אדם לשבת על הפסא.

למאן דאיהו אדם אתחזיא ליה בדמות אדם, למאן דאיהו פשאר חיוון אתחזיא ליה בדמות חיוון דכרסיא, לכל חד כפום חיליה, ואל יתהלל המתהלל השכל ליה, אלא בשכינתיה, דלא יכיל לאשגא ליה שום נביא וחזוה אלא בשכינתא, ואית אדם לעילא מאדם, מסטרא דחכמה, כ"ח מ"ה ודאי, ואתמר ביה חכם עדיף מנביא.

קם רבי שמעון וכלהו חבריא, ואמר רעיא מהימנא, רבן דכל נביאיא, קום אתער משנתך, דאנת איהו בכל נביאיא כגוונא דשמשא, דסיהרא וככביא מניה נהרין, ולית לון נהורא מסטרא אחרא, ובזמנא דאנת אתפנישת מעלמא, אתמר בהון (איוב ג' ט) יחשכו ככבי נשפו, קום אנהיר נהורך.

ולא עוד, אלא בזמנא דאנת אתפניש מן עלמא, ביתא דנבואה, דאתמר בה (שם ט) לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא, איהי סתימא, קום אפתח לה, דאיהי ביתא עלאה גניזא, דכל גניזין דלעילא סתימין דמלפא עלאה תמן, ואנת הוית כבן בית, בן דההוא ביתא, ב"ת, ב' אימא (דף לב"ע א) עלאה, י' חכמה אבא, ת' תפארת, בן בית דלעילא, ואנת הוית בדיוקניה, דבההוא בית לא הוה רשו לנביא וחזוה לאעלא תמן אלא ברשו, ואנת הוית עאל בלא רשו, כברא דמלפא דלית תמן תרעא סתימא ליה.

וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דְנִבְיֵאֵי אַחֲרֵינִין, לָא הוּוּ
עֲאֵלִין לְמַחְמֵי לְמַלְפָּא, אֶלָּא בְשַׁעֲתִין
יְדִיעָאן, וּבִיוֹמִין יְדִיעָאן, כְּגִוּוֹנָא דְאַשְׁפַּחְנָא
בְּאַהֲרֵן דְהָוָה עֲלָאָה מִכְּלָהּ, דְאַתְמַר בֵּיהּ (ויקרא
ב טז) וְאֵל יִבָּא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ, אֶלָּא בְּזֹאת
יִבָּא אַהֲרֵן אֶל הַקֹּדֶשׁ, כָּל שָׁכֵן אַחֲרֵינִין, וְאַנְתָּ
בְּכָל שַׁעֲתָא וְשַׁעֲתָא, וּבְכָל יוֹמָא דְאַנְתָּ בְּעֵי
הַיִּית עֵייל לְמַחְזֵי לְמַלְפָּא.

וְלֹא עוֹד, אֶלָּא כָּל נְבִיאֵי, הוּוּ חֲזִיין נְבוּאָה
דְּלַהוּן בְּאַבְרִין דְּמַלְפָּא, כָּל חַד וְחַד
בְּאַבְרֵי יְדִיעָא וְלֹא יִתִּיר, מְנַהוּן בְּרִישָׁא דְמַלְפָּא,
מְנַהוּן בְּנִימִין דְּרִישָׁא, דְאַנוּן כְּכַבֵּיָא וּמְזֵלֵי
דְּלִית לוּן חוּשְׁפִּנָא, מְנַהוּן בְּעֵינִין, מְנַהוּן
בְּאוּדְנִין, מְנַהוּן בְּאַנְפִּין, מְנַהוּן בְּחוּטְמָא,
מְנַהוּן בְּפוּמָא מְנַהוּן בְּצוּאָר, מְנַהוּן בְּיַדִּים,
מְנַהוּן בְּקוּמָה דְאִיהוּ גּוּפָא, מְנַהוּן בְּשׁוּקִין,
מְנַהוּן בְּאוֹת בְּרִית, מְנַהוּן בְּלְבוּשֵׁין דְּמַלְפָּא,
דְּלֹא הָוָה לוּן רְשׁוּ לְאַסְתַּכְּלָא יִתִּיר.

אַבְרָ מִשָּׁה בְּכָל אַבְר, וּבְכָל אַתְר הָוָה מְשִׁיג
נְבוּאָה דִּילֵיהּ, וּבְכָל אַבְר וְאַבְר אִיהִי
הָוָה נַחְתָּא לְגַבֵּיהּ, מַה דְּלֹא הָוָה הָכִי לְשִׁאָר
כָּל נְבִיאֵי, דְּכָל חַד סָלִיק לְאַבְר דִּילֵיהּ,
דְּנִשְׁמַתִּיהּ הָוָה אֲצִילוֹת מַהֲהוּא אַבְר, וְהָהוּא
אַבְר הָוָה לִיהּ אַבּוּי.

וּבְרַתָּא דְּמַלְפָּא אִיהִי הִיכְלָא דְּכָל אַבְר וְאַבְר,
מְצוּהָ דְּכָל אַבְר וְאַבְר, אַדְנִי אִיהִי
כְּחַשְׁבֵּן הִיכְלָל, וּבְגִין דָּא אַתְמַר (תהלים נא
י) אַדְנִי שְׁפַתִּי תִפְתַּח, יְהוָה אִיהִי בְּכָל אַבְר
וְאַבְר, אַדְנִי הִיכְלָל, יְהוָה בְּכָל אַבְר וְאַבְר
וְאִיהִי נְבוּאָה דְּכָל אַבְר וְאַבְר, מְרָאָה דְּכָל אַבְר
וְאַבְר אַתְקֵרִי, וְכָל אַבְר וְאַבְר אִית לִיהּ סְפִירָה
יְדִיעָא, הִיכְלָא דְּכָלְהוּ שְׁכִינְתָּא תַתָּא אַדְנִי,

וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שְׁנִבְיֵאִים אַחֲרֵים
לֹא הִיוּ נִכְנָסִים לְרֵאוֹת אֶת הַמֶּלֶךְ
אֶלָּא בְּשַׁעוֹת יְדוּעוֹת, וּבְנִימִים
יְדוּעִים, כְּמוֹ שְׁמַצְאָנוּ בְּאַהֲרֵן
שֶׁהָיָה עֲלִיּוֹן מִכָּלם, שְׁנֵאמַר בּוֹ
וְאֵל יִבָּא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ,
אֶלָּא בְּזֹאת יִבָּא אַהֲרֵן אֶל הַקֹּדֶשׁ,
כָּל שָׁכֵן אַחֲרֵים, וְאַתָּה בְּכָל שַׁעֲה
וְשַׁעֲה וּבְכָל יוֹם שֶׁהֵיית רוּצָה,
הֵיית נִכְנָס לְרֵאוֹת אֶת הַמֶּלֶךְ.

וְלֹא עוֹד, אֶלָּא כָּל הַנְּבִיאִים הִיוּ
רוּאִים אֶת נְבוּאָתָם בְּאַיְבָרֵי
הַמֶּלֶךְ, כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּאַיְבָר
יְדוּעַ וְלֹא יוֹתֵר. מַהֶם בְּרֵאשׁ
הַמֶּלֶךְ, מַהֶם בְּנִימִים שֶׁל הֵרֵאשׁ,
שֶׁהֶם כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת שְׁאִין לָהֶם
חֲשֻׁבוֹן, מַהֶם בְּעֵינִים, מַהֶם
בְּאַזְנוֹים, מַהֶם בְּפִגְמוֹים, מַהֶם
בְּחוּטָם, מַהֶם בְּפִה, מַהֶם בְּצוּאָר,
מַהֶם בְּיַדִּים, מַהֶם בְּקוּמָה שֶׁהוּא
הַגּוּף, מַהֶם בְּשׁוּקִים, מַהֶם בְּאוֹת
בְּרִית, מַהֶם בְּלְבוּשֵׁי הַמֶּלֶךְ,
שֶׁלֹּא הֵייתָ לָהֶם רְשׁוֹת לְהַסְתַּכֵּל
יוֹתֵר.

אַבְרָ מִשָּׁה, בְּכָל אַיְבָר וּבְכָל
מְקוֹם הֵייתָ מְשִׁיג נְבוּאָתוֹ, וּבְכָל
אַיְבָר וְאַיְבָר הִיא הֵייתָ יוֹרְדַת
אֵלָיו, מַה שֶׁלֹּא הֵייתָ כִּף לְשִׁאָר
כָּל הַנְּבִיאִים, שְׁכָל אֶחָד עוֹלָה
לְאַיְבָר שְׁלוֹ, וְנִשְׁמַתוֹ הֵייתָ
אֲצִילוֹת מֵאוֹתוֹ הָאֵיבָר, וְאוֹתוֹ
הָאֵיבָר הֵייתָ לוֹ אַבּוּי.

זַכַּת הַמֶּלֶךְ הִיא הֵיכְלָל שֶׁל כָּל
אַיְבָר וְאַיְבָר, הַמְצוּהָ שֶׁל כָּל
אַיְבָר וְאַיְבָר, אַדְנִי הוּא
כְּחַשְׁבֵּן הִיכְלָל, וּמִשׁוּם זֶה
נֵאמַר אַדְנִי שְׁפַתִּי תִפְתַּח,
יְהוָה הוּא בְּכָל אַיְבָר וְאַיְבָר,
אַדְנִי הִיכְלָל, יְהוָה בְּכָל אַיְבָר
וְאַיְבָר, וְהִיא נְבוּאָה שֶׁל כָּל אַיְבָר
וְאַיְבָר, הַמְרָאָה שֶׁל כָּל אַיְבָר
וְאַיְבָר נִקְרָא, וְלְכָל אַיְבָר וְאַיְבָר
יֵשׁ לוֹ סְפִירָה יְדוּעָה, הֵיכְלָל שֶׁל

וְכַמָּה מִמֶּנּוּ נְטוּרֵי תְרַעֲוִין אֵינּוּן לְהִיכָלָא, דְּלֹא יַעֲלוּן תַּמָּן נְבִיאֵי אֶלָּא בְּרִשׁוֹ.

קוּם רַעֲיָא מְהֵימְנָא, קוּם אַפְתַּח הִיכָלָא, דְּהָא כַּמָּה מְאָרִי דְנְבוּאָה אֵינּוּן דְּפַקִּין לְתַרְעִין דְּהִיכָלָא, וְאִמְרִין אַדְנִי שְׁפַתֵי תַפְתַּח, וְאִיהִי סְתִימָא לְגַבִּייהוּ, עַד דְּאַנְתָּ תִּיתִי תַמָּן אִיהִי לֹא אַתְּפַתַּחַת, לְמַלְפָּא דְהוּוּ צְרִיכִין לִיהַ עֲבָדוּי וְאַפְרַכְסוּי וּמִמֶּנּוּ וְשִׁלְטַנֵּי אַרְעָא לְמַחְזֵי עַמִּיָּה, כָּל חַד כְּפֻּם צְרֻכִי, וְכָל חַד כְּפֻּם שְׁלִטְנוּתִיָּה, וְכָל חַד כְּפֻּם עֶסְקוּי, מָה עָבַד מְלַפָּא, שׁוּי כְּלָא בִידָא דְמְטְרוֹנִיתָא, וְאִמְרַן כָּל מָאן דְּבַעֲי לְמַשְׁאֵל שְׁאֵלְתוּי, יִיתִי לְמְטְרוֹנִיתָא, דְּאִיהִי בֵּית דִּילֵי בֵּית י', הִיכָל דִּילֵי, וְהֵאֵי אִיהוּ (יִרְמִיָּה ט כג) אֵל יִתְהַלֵּל הַמְתַּהַלֵּל הַשֶּׁכֶל וַיְדוּעַ אוֹתִי, פִּי אִם בּוֹאֵת.

בְּתַהוּא זְמַנָּא דְּפַקִּין כְּלָהוּ לְפַתַּחַא, דְּתַמָּן סַגְרוּ"ן דְּסַגִּיר, וְתַמָּן פַּתְחוּ"ן דְּפַתַּח, מִיד יִיתִי רַעֲיָא מְהֵימְנָא, וַיִּימָא אַדְנִי שְׁפַתֵי תַפְתַּח, קַמִּי"ן פַּתַּח, דָּא סַגִּיר וְדָא פַתַּח, תַּרְיִן שְׁפוּן (נ"א שְׂבָא) שְׁעָרֵי צְדָק, עַלְיֵיהוּ אֶתְמַר (שם קיח יט) פַּתְחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָק.

מִלְּנָאוּ אִיהִי סְגוּלַת־א, סְגוּ"ל אִיהוּ בַעֲלָה, וְאִיהִי סְגוּלַת־א, עֲטָרָה עַל רִישִׁיָּה, חַל"ם עַלְיָה אֶתְמַר (שם) אָבוּא בָּם אוֹדָה י"ה, אָבוּ"א אִיהִי עֲשֵׂר, דְּאִיהִי נְקוּדַת חַל"ם, וּבִיָּה (דף לב ע"ב) אוֹדָה י"ה דְּאִיהוּ כְּתָר עַל כְּלָהוּ, זֶה דָּא צְרִי, וְאֵינּוּן תְּרֵי סְמִכֵי קְשׁוּט, צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ (תהלים קח כ), דָּא צְדִיק דְּאִיהוּ אוֹת בְּרִית, בְּתַרְוִיָּהוּ, אִיהוּ חִיר"ק תַּחֲוֹת צְר"י, וְאִיהוּ שׁוּר"ק, קְשׁוּרָא דְתַרְוִיָּהוּ, וּבְגִין דָּא אוֹדָה פִּי עֲנִיתַנִּי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה (שם כא), דָּא שְׁכִינְתָּא, דְּאִיהִי מְסַטְרָא דְצְדִיק שׁוּר"ק לְגַבִּי בַעֲלָה, קְשׁוּרָא דִילִיָּה.

כָּלֶם, שְׁכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה אַדְנִי, וְכַמָּה מִמֶּנּוּ שׁוּמְרֵי שְׁעָרִים הֵם לְהִיכָל שְׁלֹא יִכְנסוּ שָׁם נְבִיאִים אֶלָּא בְּרִשׁוֹת.

קוּם רַעֲיָה הַנְּאֻמָּן, קוּם פַּתַּח הִיכָל, שְׁהֵרִי כַּמָּה בַעֲלֵי נְבוּאָה הֵם דּוֹפְקִים עַל הַשְּׁעָרִים שֶׁל הִיכָל, וְאוֹמְרִים אַדְנִי שְׁפַתֵי תַפְתַּח, וְהִיא סְתוּמָה אֲלֵיהֶם, עַד שְׁאֵתָה תְּבֹא לְשֵׁם הִיא לֹא נִפְתַּחַת. לְמַלְפָּא שְׁהִי צְרִיכִים אוֹתוֹ עֲבָדוּי וְהַשְּׂרִים וְהַמְּמַנִּים וְשִׁלְטֵי הָאָרֶץ לְהַרְאוֹת עִמּוֹ, כָּל אֶחָד כְּפִי צְרֻכּוֹ, וְכָל אֶחָד כְּפִי שְׁלִטוֹנוֹ, וְכָל אֶחָד כְּפִי עֶסְקוֹ. מָה עֲשֵׂה הַמְּלַךְ? שָׁם אֵת הַכֹּל בְּיַד הַגְּבִירָה, וְאִמְרַן כָּל מִי שְׁרוּצָה לְבַקֵּשׁ בְּקִשְׁתּוֹ, יָבֹא לְגַבִּירָה שְׁהִיא הַבֵּית שְׁלִי, הַבֵּית שְׁלִי י', הִיכָל שְׁלִי. וְזֶהוּ אֵל יִתְהַלֵּל הַמְתַּהַלֵּל הַשֶּׁכֶל וַיְדוּעַ אוֹתִי, פִּי אִם בּוֹאֵת.

בְּאוֹתוֹ זְמַן כָּלֶם דּוֹפְקִים לְפַתַּח, שְׁשֵׁם סַגְרוּ"ן שְׁסוּגְר, וְשָׁם פַּתְחוּ"ן שְׁפוּתַח. מִיד יָבֹא רַעֲיָה הַנְּאֻמָּן וַיֹּאמֶר, אַדְנִי שְׁפַתֵי תַפְתַּח, קַמִּי"ן פַּתַּח, זֶה סוּגֵר וְזֶה פוֹתַח, שְׁפַתֵי שְׁפַתִּים (שְׂבָא) שְׁעָרֵי צְדָק, עַלְיָהֶם נֹאמַר פַּתְחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָק.

מִבְּפָנִים הִיא סְגוּלַת־א, סְגוּ"ל, הוּא בַעֲלָה, וְהִיא סְגוּלַת־א עֲטָרָה עַל רִאשׁוֹ, חַל"ם, עַלְיוֹ נֹאמַר אָבוּא בָּם אוֹדָה יָה, אָבוּ"א הִיא עֲשֵׂר, שְׁהִיא נְקוּדַת חַל"ם, וּבּוֹ אוֹדָה י"ה, שְׁהוּא כְּתָר עַל כָּלֶם, זֶה - זֶה צְרִי, וְהֵם שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמַת. צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ, זֶה צְדִיק שְׁהוּא אוֹת בְּרִית בְּשִׁנְיָהֶם, הוּא חִיר"ק פַּתַּח צְר"י, וְהוּא שׁוּר"ק, הַקְּשֵׁר שֶׁל שְׁנֵיָּהֶם, וּמִשּׁוּם זֶה אוֹדָה פִּי עֲנִיתַנִּי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה, זֶה שְׁכִינָה, שְׁהִיא מְצַדּוֹ שֶׁל הַצְּדִיק, שׁוּר"ק אֵל בַעֲלָה, הַקְּשֵׁר שְׁלוֹ.

ואיהו חר"ק תחות צר"י, תרי סמכי קשוט,
ואיהו סגו"ל תחות תרין דרועין, ואיהו
חל"ם לעילא בכתר, ובגין דא אבן מאסו
הבונים היתה לראש פנה (שם), פלהו אמרין
מאת יי' היתה זאת היא נפלאות
בעינינו (שם), בזמנא דאיהו לראש פנה
אתקריאת רישא, ועלה אתמר (שיר ד 1) ראשך
עליך כפרמל.

והוא חיר"ק תחת צר"י, שני
עמודי אמת, והוא סגו"ל תחת
שתי זרועות, והיא חל"ם
למעלה בכתר, ומשום זה אבן
מאסו הבונים היתה לראש פנה,
כלם אומרים מאת יהו"ה היתה
זאת היא נפלאות בעינינו, בזמן
שהיא לראש פנה נקראת ראש,
ועליה נאמר ראשך עליך
כפרמל.

בר סליקת לגבי מלפא, כמה מלאכין וכמה
נשמתיין סלקין עמה, דאנון נימין דילה,
דתליין מינה פענבין באתפלא, וכמה מלאכין
ונשמתיין נהרין קדמהא דאתקריאו עיני יי',
ועליהו אתמר (איוב לד כא) פי עיניו על דרכי
איש, וכמה פקודין סלקין קדמהא,
דאתקריאת בכלהו מצות יי' ברה מאירת
עינים (תהלים יט ט).

בשעורה למלך, כמה מלאכים
וכמה נשמות עולים עמה, שהם
הנימים שלה, שתלויים ממנה
כמו ענבים באשכול, וכמה
מלאכים ונשמות מאירים
לפניה, שנקראים עיני יהו"ה,
ועליהם נאמר פי עיניו על דרכי
איש, וכמה מצוות עולות
לפניה, שנקראת בכלם מצות
יהו"ה ברה מאירת עינים.

וכמה מלאכין סלקין עמה, דאתקריאו אזני
יי', דממנן על קלין דצלותין, ועל
שיחת בני האדם, למשמע צלותין, וכמה
מלאכין סלקין עמה דאתקריאו פני יי',
דאתמר בהון (יחזקאל א 1) ודמות פניהם פני אדם
וגומר, נהרין בכמה גיונין, וכמה מלאכין
סלקין עמה דאתקריאו רוחין ואשין, דאתמר
בהון (תהלים קד ד) עושה מלאכיו רוחות משרתיו
אש להט, דממנן על ריחא ותננא דקרבנין,
ואינון מארי דחוטמא.

וכמה מלאכים עולים עמה,
שנקראו אזני יהו"ה, שממנים
על קולות התפלות ועל שיחת
בני אדם, לשמע התפלות, וכמה
מלאכים עולים עמה, שנקראים
פני יהו"ה, שנאמר בהם ודמות
פניהם פני אדם וגומר, מאירים
בכמה גוונים, וכמה מלאכים
עולים עמה שנקראו רוחות
ואשים, שנאמר בהם עושה
מלאכיו רוחות משרתיו אש
להט, שממנים על ריח ועשן
הקרבנות, והם בעלי החטם.

וכמה מארי דקלין ודבורין דפומא סלקין
עמה, דאתמר בהון (קהלת י ב) פי עוף
השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר,
וכמה מארי דצוארי סלקין עמה, דתמן קנה
ושט, דממנן על קרבנין וצלותין, דאתמר
בהון (במדבר כח ב) את קרבני לחמי לאשי, ואלין
אתקריאו אשי"ם, וכמה מלאכין סלקין עמה
דאתקריאו מארי דידין,

וכמה בעלי קולות ודבורים של
הפה עולים עמה, שנאמר בהם
פי עוף השמים יוליך את הקול
ובעל כנפים יגיד דבר, וכמה
בעלי צוארים עולים עמה, ששם
קנה וושט, שממנים על קרבנות
ותפלות, שנאמר בהם את קרבני
לחמי לאשי, ואלו נקראו
אשי"ם, וכמה מלאכים עולים

דאתקריאו מארי דידין,